

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady hierarchii przepisów Unii przez prawodawcę europejskiego.
 - Skarżący podnoszą w tym względzie, że gdyby Sąd stwierdził, że wykładnia dokonana przez Komisję jest prawidłowa, naruszenie zostałyby dokonane na poziomie aktu normatywnego i odpowiedzialność obciążałaby Unię jako całość.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia podstawowych zasad włoskiego porządku prawnego i niemożności zastosowania prawa wspólnotowego.
 - Skarżący podnoszą w tym względzie, że gdyby Sąd orzekł, iż dyrektywa i rozporządzenie nie naruszyły wspólnotowej zasady równości, konieczne będzie zwrócenie się do Corte costituzionale (włoskiego trybunału konstytucyjnego) o zbadanie zgodności z zasadą równości we włoskim porządku prawnym. W razie braku tej zgodności uregulowanie, które narusza tę zasadę, nie mogłoby stać się częścią włoskiego porządku prawnego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014 L 173, s. 190.

⁽²⁾ Dz.U. 2014 L 225, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2018 r. – Theodorakidi / EUIPO – Benopoulou (THYREOS VASSILIKI)

(Sprawa T-160/18)

(2018/C 152/67)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vassiliki Theodorakidi (Weria, Grecja) (przedstawiciel: adwokat F. Ikonomidou Ikonomou)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Vassiliki Benopoulou (Kifisia, Grecja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: strona skarżąca

Sporny znak towarowy: graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „THYREOS VASSILIKI” – zgłoszenie nr 8 206 963

Postępowanie przed EUIPO: postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 grudnia 2017 r. w sprawie R 40/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a w konsekwencji oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Sądem, przed izbą odwoławczą EUIPO i przed Wydziałem Unieważnień.

Podniesione zarzuty

- naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001;

- izba odwoławcza EUIPO naruszyła prawo stwierdzając, że druga strona jest „bardzo znana”;
- naruszenie obowiązku uzasadnienia;
- izba odwoławcza EUIPO popełniła błąd poprzez uznanie, że nie należy wprowadzać żadnego ograniczenia co do towarów/usług, wobec których unieważnienie powinno wywierać skutki.

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2018 r. – Beko / EUIPO – Acer (ALTUS)

(Sprawa T-162/18)

(2018/C 152/68)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Beko plc (Watford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: G. Tritton, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Acer, Inc. (Tajpej, Tajwan)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy ALTUS – zgłoszenie nr 6 490 809

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie R 1991/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do EUIPO w celu ponownego rozpoznania wniosku o zawieszenie;
- nakazanie zawieszenia postępowania;
- obciążenie EUIPO jego własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- EUIPO niesłusznie nie uwzględnił wniosku o zawieszenie postępowania w sprawie sprzeciwu w oczekiwaniu na zakończenie postępowania słowackiego. W szczególności argumentacja Piątej Izby Odwoławczej była błędna lub pozbawiona sensu lub nie uwzględniono w niej „problemu w całości”, a tym samym nie mogła prowadzić do odpowiedniego wyważenia poszczególnych wchodzących w grę interesów lub była wyrazem nadużycia władzy.
-